

Bijlagen: 2.

Dit bulletin bestaat uit 3 blz.

Bulletin no.77 dd. 20-3-1970NSR-stencil dd
ca 13-3-1970Paaskamp NSR van 31 maart tot en met 12 april 1970 in Drienerlo

Van 31 maart tot en met 12 april a.s. wordt in Drienerlo een reeks seminars georganiseerd, tezamen vormend het Paaskamp 1970. Het gemeenschappelijk kader voor deze seminars is het verduidelijken van de politieke functie van de wetenschap, de klassepessie van de intellectueel en de strategische mogelijkheden voor de studentenoppositie om met andere oppositionele groepen de basis te verbreden en de strijd toe te spitsen. Herinnerd wordt aan de zomeruniversiteit van 1969 in Nijmegen en de winteruniversiteit van december 1969 - januari 1970 in Amsterdam, toen seminars werden georganiseerd voor basis- en actie-groepen uit diverse (sub) faculteiten (zie bijlage 1).

Opm. Bijzonder interessant lijkt het seminar op 10, 11 en 12 april over het stadsfront.

Berichten van
16con 17-3-1970ASVA-congres op 13 en 14 maart j.l.

Tijdens het op 13 en 14 maart j.l. gehouden ASVA-congres is besloten, direct na de Paasvacantie een massale informatie-campagne te starten over de technocratische herstructurering. De campagne zal plaatsvinden in de vorm van het verspreiden van brochures, pamfletten en affiches en zal worden begeleid door informatieve en actievergaderingen in de verschillende faculteiten, voorzover mogelijk georganiseerd door actieve groepen binnen de faculteiten. Op deze actievergaderingen worden de afgevaardigden voor de in te stellen ASVA-beleidsraad gekozen, welke de actie op centraal niveau moet organiseren. Gelijktijdig zullen tijdens de acties op de faculteiten basisgroepen van studenten worden opgericht, die buiten het officiële studentenprogramma onderzoekprojecten ter hand nemen in het kader van een niet vrijblijvend anti-kapitalistisch verzet. (Onder meer zal een aantal stakingsdagen worden georganiseerd, zo mogelijk in samenwerking met de staf).

De beleidsraad die uit 30 tot 100 leden zal bestaan dient contacten te onderhouden met de georganiseerde arbeiders ter voorbereiding van gezamenlijke demonstratieve acties tegen de loonwet, de anti-stakingswet, de wet op de ondernemingsraden en de Wet VERINGA.

Toen een vertegenwoordiger van het Hoger Beroeps Onderwijs (HEO) als zijn mening te beste gaf dat de basisgroepen een soort vakorganisatie moesten worden, leverde , een vooraanstaand Amsterdams activist, daar scherpe kritiek op. Volgens hem moesten de studenten niet terugkeren naar het verleden. Er was volgens hem een goede strijd-organisatie nodig.

Voor het congres bestond in verhouding tot het aantal ASVA-leden (ca 8500) weinig belangstelling. De eerste dag waren ongeveer 250 personen aanwezig. De tweede dag op zijn hoogst 150, terwijl de belangrijkste sectievergaderingen van die dag in totaal slechts ca 60 belangstellenden trokken. Het congres werd bijgewoond door twee buitenlandse, te weten een zekere uit Darmstadt, ge-

blijkt volgens de NSA duidelijk dat de huidige NSR geen constructieve bijdrage wil leveren aan de oplossing van de bestaande problematiek. De NSA stelt op enkele punten wijzigingen voor. Zo moet o.m. de Academische Raad grotere bevoegdheden krijgen bij de verdeling van de financiële middelen.

Persbericht
10-3-1970

Letterenfaculteit Utrecht protesteert tegen ontwerp-VERINGA

Een werkgroep uit de letterenfaculteit van de Utrechtse universiteit heeft vorige week 330 handtekeningen verzameld onder het motto "VERINGA negeren, zelf experimenteren". De handtekeningen zijn afkomstig van docenten, studenten en niet-wetenschappelijk personeel. In een brief aan het bestuur van de letterenfaculteit, stelde de werkgroep voor het faculteitsbestuur te vervangen door een faculteitsraad waarin de drie geledingen (docenten, studenten en niet-wetenschappelijk personeel) gelijkkelijk zijn vertegenwoordigd. De werkgroep eiste in haar brief antwoord vóór vrijdag 13 maart. Mocht het bestuur afwijzend antwoorden, dan zal waarschijnlijk een algemene vergadering worden bijeengeroepen, die de verdere gang van zaken zal moeten bepalen. Een collegestaking is wel in overweging genomen, maar wordt niet waarschijnlijk geacht.

Bericht van
17-3-1970

SJ-weekend over basisgroepen een sof

Op het met veel tam-tam aangekondigde SJ-weekend (14 en 15 maart jl. in Breda gehouden), dat werd bijgewoond door ca 150 personen, is veel gepraat, maar weinig tot stand gebracht. Het enige besluit dat genomen werd had betrekking op een regionale coördinatie van de basisgroepen.

Persberichten
25/2 en 7/3'70

Congres actiegroep Dolle Mina

De actiegroep Dolle Mina houdt op 4 en 5 april a.s. een landelijk congres om de strategie voor de toekomst te bespreken. De conferentie zal worden gehouden in de jeugdherberg Alteveer in Arnhem. In een voorstel van de Amsterdamse afdeling wordt voor elke plaatselijke afdeling een "bewegingsraad" aanbevolen, die voor de vlotte gang van zaken en de coördinatie moet zorgen.

Bijlagen

- 1) NSR-pamflet over het Paaskamp.
- 2) De strategie van de studentenoppositie in discussie III.

PAASKAMP PAASKAMP PAASKAMP PAASKAMP PAASKAMP PAASKAMP PAASKAMP

Van 31 maart tot en met 12 april wordt in Drienerloo een reeks seminars georganiseerd, tezamen vormend het PAASKAMP 1970. Zo- als ook de zomeruniversiteit vorig jaar in Nijmegen en de Winter- universiteit in Amsterdam worden in het PAASKAMP 1970 seminars georganiseerd voor basis- en actiegroepen uit diverse (sub-)fa- kuliteiten. Het verduidelijken van de politieke functie van de wetenschap, de klassepositie van de intellectueel, de strategiese mogelijkheden voor de studentenoppositie om met andere oppositi- onele groepen de basis te verbreden en de strijd toe te spitsen, is het gemeenschappelijk kader voor de seminars.

- 1,2,3 april: seminar medicijnen. Bestudeerd wordt de gezondheids- zorg, de positie van de arts, de betekenis van de mediese wetenschap voor het kapitalisme en de relatie met de nu in te voeren wachtlijsten en numerus fixus op de fakulteiten.
- 1,2,3 april: seminar psychologie. Hier wordt de betekenis van de gamma-wetenschappen en wetenschap, in het bijzon- der de psycholoog bestudeerd. Tevens worden de nieuwe ontwikkelingen in de psychologie (functie- leer e.a.) gerelateerd aan de technokratisering.
- 3.4.5 april: seminar ekonomie. Seminar voor ekonomie en imperia- lisme-groepen. Aan de orde komen basisgroepen werk in de bedrijven, in te saneren wijken e.d. Een begin zal worden gemaakt met de analyse van het West-europese kapitalisme.
- 6,7,8,9 april: seminar Posthumus/beroepspraktijk. Bestudeerd worden de klassepositie van de intellectueel, de beroepspraktijk, de verhouding tussen oppositionele intelligentia en de arbeidersbeweging, de maatschap- pelijke positie van de universiteit, de onderschei- denoijke relevantie van de B, gamma en alfa-weten- schappen voor het produktieproces en de instandhou- ding van de produktieverhoudingen.
- 10,11,12 april: seminar over uitgavenbeleid van de studentenoppo- sitie, kaderbladen e.d. In samenwerking met de bestaande uitgeverijen en kaderbladen.
- 10,11,12 april: seminar over het stadsfront. De opkomst van basisgroepen die in toenemende mate hun praktijk hebben buiten de universiteit, en de steeds tal- rijker wordende buiten-universitaire oppositionele groeperingen, dwingen de studentenoppositie zich ook organisatories (de grondraden) om te vormen tot een discussieplatform voor de hele oppositie.

Opgave en bestelling van de per seminar samengestelde dokumenta- tie-mapjes (slechts geringe kosten) bij de
NEDERLANDSE STUDENTEN RAAD, postbus 296, Leiden.
telefoon: 01710-42045.

Bijlage bij bulletin no. 77.

De strategie van de studentenoppositie in discussie III

Studenten vóór CPN, tegen Provo.

In het communistische partijblad "De Waarheid" van 14 maart j.l. is de tekst gepubliceerd van een door 67 studenten ondertekende oproep om bij de verkiezingen op de CPN te stemmen.

In deze oproep wordt o.m. gezegd:

"Hoewel deze verkiezingen niet rechtstreeks van invloed zijn op de samenstelling van de Tweede Kamer, zal versterking van de principiële oppositie directe betekenis hebben voor de politieke krachtsverhoudingen. Dat is die oppositie die weerstand biedt aan de rechts-politiek van de regering en opkomt voor bundeling van krachten. De CPN kan zo'n principiële oppositie voeren omdat deze partij de kapitalistische maatschappij wil vervangen door een socialistisch alternatief.

De actie die in de bedrijven, op scholen en universiteiten en op straat gevoerd wordt, is doorslaggevend bij het tot stand brengen van veranderingen van de maatschappij zelf. Het optreden van de CPN in de vertegenwoordigende organen is een weerslag van deze acties en steunt direct op de oppositie buiten het parlement. Maar ook in het parlement moet de strijd gevoerd worden, zij het zonder de illusie dat de maatschappij vanuit het binnenhof veranderd kan worden.

Bij de democratiseringsbeweging aan de universiteiten en hogescholen heeft de CPN belangrijke materiële en politieke steun geleverd. Het standpunt van deze partij over de bezetting van de universiteitsgebouwen was bijzonder duidelijk: het fundamentele recht van de studenten om hun gerechtvaardigde eisen voor democratisering met zelf gekozen middelen kracht bij te zetten. Daarbij heeft "De Waarheid" als enig werkelijk solidair dagblad door objectieve berichtgeving over de doeleinden en het verloop van de acties in grote mate bijgedragen aan de zo noodzakelijke communicatie met de bevolking en aan het optornen van de burgerlijke pers, die zich op de beslissende momenten tegen de bezetters keerde.

Eerst de club van Piet de JONG wegwerken (inclusief VERINGA en zijn knevelwet) wat de basis legt voor verdere strijd voor democratisering en dan samen optrekken naar verderliggende doelen.

Een wezenlijk stuk solidariteit van studenten en arbeiders is, nu te stemmen op de partij die de meest strijdbare delen van de bevolking vertegenwoordigt.

Versterk de oppositie binnen en buiten het parlement, stem CPN!"

Dit besluit van een aantal studentenleiders en studenten om in de verkiezingsdaad hun solidariteit met "de georganiseerde arbeidersbeweging" te tonen en te pogen anderen daarbij te betrekken komt niet uit de lucht vallen. Weliswaar zijn er in de geschiedenis van de studentenoppositie in ons land slechts enkele momenten aan te wijzen waarop de CPN het voor de studenten heeft opgenomen (zoals tijdens de bezetting van het Maagder huis) en royaal haar sympathie heeft betuigd met de algemene doelen van de studentenacties, maar sinds enige maanden is de studentenoppositie op een punt gekomen, waar een bepaalde verstandhouding met de CPN mogelijk is geworden.

Sinds de anti-autoritaire strijd (de strijd om de democratisering van de universiteiten en hogescholen) is overgegaan in een anti-kapitalistische strijd begint de terminologie van de studententheoretici - oppervlakkig gezien - meer op de communistische terminologie te lijken, en (wat voor het moment belangrijker is) hebben beide partijen elkaar in verschillende acties(strokkarton!) inderdaad ontmoet.

Het is nog een vraag in hoeverre de opvattingen van de studententheoretici en de communisten bij nadere analyse inderdaad gelijklopend zullen blijken te zijn. Enerzijds zijn de standpunten van de studentenleiders namelijk nog niet voldoende uitgekristalliseerd om ze met die van de CPN te kunnen vergelijken; anderzijds lijken de opvattingen van de CPN ook nog niet duidelijk vast te liggen. Eén verschilpunt (maar een belangrijk punt, omdat het een principiële zaak betreft) is in elk geval aanwijsbaar in de wederzijdse inschatting van de parlementaire democratie.

Ton REGTIEN heeft in zijn verantwoording van zijn stemkeuze bij de verkiezingen geschreven: "De afschaffing van de opkomstplicht is een onderdeel van een manoeuvre op langere termijn van de corporatist CALS om het parlement in Nederland uitsluitend tot tribune van die groepen te laten worden die deze kapitalistische maatschappij niet tot in zijn kern willen omvormen. Iedereen weet, dat zo iets ook onmogelijk vanuit het parlement kan".

En in de verkiezingsoproep van de 67 studenten heet het eveneens, dat "ook in het parlement strijd gevoerd moet worden, zij het zonder de illusie, dat de maatschappij vanuit het binnenhof veranderd kan worden".

CPN-bestuurder Joop WOLFF heeft op het in februari j.l. gehouden CPN-congres echter gezegd: ".....dat in de buitenparlementaire actie, dwz. in de massa-actie het voornaamste perspectief ligt voor de verdediging van de parlementaire democratie, van een parlementaire democratie als middel om de strijd te begunstigen, om actie te ontplooiën". En eveneens, dat "de strijd voor democratisering van het onderwijs de rechtse anti-democratische krachten ontmaskerd heeft en objectief ingaat tegen de anti-democratische activiteiten die de burgerlijke parlementaire democratie willen vernietigen".

Het is derhalve niet onmogelijk dat de standpunten van de studententheoretici en de communistische partij onder de oppervlakkige beweringen van solidariteit op hetzelfde punt met elkaar strijdig zijn als b.v. het geval is geweest in Frankrijk in de meidagen van 1968, toen de Franse CP zich zoveel mogelijk legaal opstelde tegenover de revolutionaire groepen.

Ter verduidelijking, en niet om daaraan een doorslaggevend argument te ontnemen - de situaties zijn immers niet geheel vergelijkbaar - moge geciteerd worden wat de leider van de Franse CP in juli 1968 over het standpunt van zijn partij in die meidagen gezegd heeft:

"Door onze strijd voor de eisen van de werkers en voor ons doel: de democratische beëindiging van het Gaullistische regime, resoluut binnen de structuur van de republikeinse legaliteit te houden, hebben we bereikt, dat de Gaullistische plannen gericht op de vernietiging van de democratische arbeidersbeweging hebben gefaald. We hebben staande gehouden en houden nog steeds staande, dat het noodzakelijk is, dat de Gaullistische macht vervangen wordt door een regering, voortkomende uit een democratische unie, niet langs subversieve weg, maar door de wil van het volk zoals die duidelijk en op democratische wijze tot uitdrukking wordt gebracht".

Deze houding van de CP is door de linkse buiten-parlementaire (studenten) oppositie destijds fel aangevallen, zoals uit dit korte citaat (uit "Les Temps Modernes") noge blijken:

"In deze revolutionaire situatie is duidelijk geworden, dat de partijen en vakbonden wier opdracht het is de werkende klasse leiding te geven, daartoe in ideologisch-politiek en organisatorisch opzicht tekort schieten. Geen daarvan heeft gepoogd de algemene en potentieel-revolutionaire staking een anti-kapitalistisch perspectief te geven.... Het was voor iedereen duidelijk, dat het de voornaamste zorg van de partij was de beweging te temmen, een revolutie te voorkomen, de val van het regime en van de burgerlijke staat te verhinderen en alle hervormingen uit te stellen tot een datum waarop daarover van hogerhand beslist zou kunnen worden door een staatsapparaat dat de toestand in het land weer meester zou zijn. De leiders van de PCF zijn de voornaamste krachten gebleken van de contra-revolutionaire orde".

Niettemin moet de rede van Joop WOLFF voor het CPN-congres waarin hij zich namens de partij solidair verklaarde met de studentenbeweging, op een deel van de studenten een positieve indruk hebben gemaakt.

Hoewel hij een slag om de arm hield ("de CPN zal solidair zijn waar dat nodig is") en de parlementaire democratie centraal stelde, kwam hij de studenten een flink eind tegemoet. De studententheoretici zal hij niet gelukkig gemaakt hebben door hen nog goeddeels in de anti-autoritaire fase te situeren, maar dat maakte hij weer goed door de studentenbeweging "een belangrijke factor" te noemen "in de strijd voor het socialisme". De algemene indruk van zijn betoog was in elk geval, dat er een verregeande solidariteit mogelijk was tussen arbeiders enerzijds en studenten, wetenschappelijke werkers en kunstenaars anderzijds.

In dit licht moet derhalve de oproep van de 67 studenten worden gezien om bij de verkiezingen op de CPN te stemmen. Ton REGTIEN zegt daarover in zijn verantwoording: "Waar de studentenbeweging in basisacties naar contact met de arbeidersbeweging zoekt (Maagdenhuis, Beverwijk, Strokarton) daar ontmoet zij de georganiseerde arbeidersbeweging niet in de PSP, maar in de CPN.... CPN stemmen is een beperkte daad (REGTIEN vindt stemmen nl. geen belangrijke zaak) in een serieuze, niet-vrijblijvende, anti-kapitalistische strategie voor Nederland."

Ook op nog een ander punt zijn de studententheoretici en de communisten het eens: samen keren zij zich tegen "Oranje-Vrijstaat", tegen de "pygmeë" of "piggelmee" Roel van DUYN (Joop WOLFF), tegen "provo, dat bezig is het rad van de geschiedenis terug te draaien naar 1966" (Ton REGTIEN).

"Door schijngevechten, ondersteund met sabotage-nota's, met een agressor ergens anders op de wereld te voeren", aldus kan men lezen in "De Vliegende Tering" no.5, "ontwijkt neo-provo de vraag, hoe de strijd tegen kapitalistische uitbuiting en klassenmaatschappij in eigen omgeving gevoerd moet worden".

...
"De projectie van een vijand van buiten leidt in de neo-provo-ideologie tot abstract pacifisme".

...
"Al eerder is gebleken, dat neo-provo elke concrete analyse van zijn tegenstanders omzeilt. Hetzelfde gebeurt met de fictieve tegenstanders. Want het moet eenvoudig als een illusie beschouwd worden, dat een potentiële vijand zijn taktiek laat bepalen door een eenzijdige omstructurering van de bevolking tot een geweldloos guerrilla-verzetsleger. Als deze vijand werkelijk van plan is atoombommen te gooien, kan het hem niet schelen of hij een legereenheid vernietigt of de civiele bevolking".

...
"Het gaat niet om een abstracte vrede, maar om een concrete, waarvoor pas dan een werkelijke garantie is gegeven, als de strijd binnen de maatschappij - de klassenstrijd - is opgelost en de heterogene interessen van de nationale kapitalisten op het internationale (vlak?) zijn geliquideerd".

* * *
Zoals blijkt, is de verkiezingsoproep van de 67 studenten de consequentie van de ombuiging van de studentenstrategie in de richting van de anti-kapitalistische strijd. Over deze verlegging van het actie-doel wordt overigens duchtig getheoretiseerd. Alleen al over de foute positie van provo (het optreden van Roel van DUYN in de Amsterdamse gemeenteraad) wordt een stencil van 40 bladzijden in het vooruitzicht gesteld, waarvan het hierboven geciteerde uit "De Vliegende Tering" een voorproefje geeft.